

3. Нагаєв В.М., Герлянд Т.М. Технологічні основи організації наскрізного та дуального навчання у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців лісового господарства *Електронне фахове видання «Перспективи та інновації науки. Серія : Педагогіка»*. 2022. № 7(12). С. 270-285. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-7\(12\)-271-285](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-7(12)-271-285)

4. Організація дуальної форми навчання у закладах професійної (професійно-технічної) освіти : практичний посібник / Т.М. Герлянд, І.А. Дрозіч, Н.В. Кулалаєва, Г.М. Романова, М.М. Шимановський. Житомир : Полісся, 2019. 304 с.

Яцун Л.М., доктор економічних наук, професор
Державний біотехнологічний університет, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8576-2543>
E-mail: yatsun@meta.ua

ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНЦІВ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

Управлінська освіта в умовах інтеграції та глобалізації світових соціально-економічних процесів набуває особливих інноваційних форм та змісту і має працювати на випередження, оскільки сьогоденні рішення менеджера будуть працювати завтра. Цьому вкрай важливому сегменту освіти приділяють значну увагу не лише вища школа, держава, але й реальний бізнес. Інноваційні риси управлінської освіти знаходять своє втілення і в освітній парадигмі ДБТУ та поєднують як міжнародні освітнянські тренди, так і галузеву специфіку споживачів кадрів – підприємств готельно-ресторанного бізнесу, торгівлі, харчової промисловості, туризму, сфери послуг.

Процеси європейської інтеграції сьогодні охоплюють значну частину сфери вищої освіти України, яка визначила орієнтир на входження до освітнього простору Європи та здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті

європейських вимог, що зумовлює науково обґрунтовані підходи до підготовки фахівців нової генерації, які володіють іноземними мовами та знаннями, що відповідають європейським стандартам. Вимогою часу стає підготовка фахівців нової якості – здатних творчо мислити, швидко орієнтуватися в сучасному насиченому інформаційному просторі, приймати нестандартні рішення, вчитися і розвиватися протягом усього життя.

В умовах сучасної парадигми управлінської освіти, що передбачає компетенції й результати освіти (навчання), особливої актуальності набувають креативність та інноваційність як ключові компетенції, які в разі практичної їх реалізації перетворюються в узагальнюючі функції діяльності та спілкування. Переорієнтацію на параметри компетенцій та результатів освіти забезпечує студентоцентрована концепція освітнього процесу, яка передбачає суттєві зміни в освіті. Посилюється роль академічного і професійного визнання, що зумовлює необхідність перегляду викладання, змісту та оцінювання знань. В освітньому процесі відбувається зміна пріоритетів із викладання, тобто активної академічної діяльності викладача, на навчання з активною освітньою діяльністю студента. Якщо традиційно освітній процес базувався на методиках трансляції знань, то новий підхід передбачає результати освіти як головну мету освітнього процесу для студента з точки зору знань, розуміння, здібностей, працевлаштування. Сьогодні ми стаємо і свідками і учасниками процесів формування глобального інклюзивного суспільства, де освіта виконує роль осередку всіх економічних, соціальних і культурних сил людства, а фундаментальними категоріями стають інформація, знання, комунікація. У суспільстві знань сфера освіти займає центральне місце, оскільки в ній генерується, накопичується і розповсюджується головний ресурс розвитку людства – знання, що означає переорієнтацію освітнього процесу з вхідних показників (термін навчання, зміст, цілі, закладу вищої освіти і викладача) на параметри компетенцій і результатів

освіти. Компетентнісна модель освітнього стандарту і навчального процесу розширює коло суб'єктів постановки цілей. Джерелами цілевизначення виступають держава, суспільство, міжнародні програми, численні соціальні партнери, включаючи роботодавців, академічна спільнота, студенти. Студентоцентрована спрямованість освітнього процесу обумовлює необхідність розвитку методичного, організаційного та інформаційно-технологічного забезпечення, а також зміну ролі викладача і перегляду педагогічних концепцій. Сьогодні завдяки Інтернету та інформаційним технологіям студенти мають можливість бути обізнаними в різних сферах. Тому роль викладача як передавача знань трансформується у викладача-організатора, супроводжувача студентів у справі здобуття ними певних компетенцій. Викладач має стати систематизатором знань, забезпечити більш високий рівень консультування і мотивування студентів щодо розвитку ними вмій працювати з оригінальною інформацією, користуватися різноманітними формами доступу до інформації та її критичного відбору. Студентоцентрована концепція освітнього процесу з її пріоритетністю компетенцій і результатів навчання не суперечить таким пріоритетам вищої освіти, як фундаментальність і універсальність. Саме ці її особливості в тісному зв'язку з прикладною спрямованістю забезпечують підготовку випускника університету – менеджера нового типу, як суб'єкта суспільного життя, здатного швидко і самостійно йти курсом «вчитись упродовж усього життя». При цьому він продовжує вчитися застосовувати свої ключові креативно-інноваційні якості та компетенції для вирішення нових завдань, нового втілення своєї головної функції – керівної та перетворювальної (реформаторської).

Глобальна інформатизація, фундаменталізація вищої освіти обумовили необхідність випускникам закладів вищої освіти вміти працювати з інформацією та інформаційно-технологічними системами, які стають базовими, що

забезпечується інформаційно-освітнім середовищем та електронними ресурсами. Створене в Державному біотехнологічному університеті інформаційно-освітнє середовище забезпечує розвиток основоположних компетенцій для сучасного професіонала з вищою освітою, зокрема інформаційно-аналітичних, інформаційно-технологічних та компетенцій інформаційної мобільності. Інформаційно-аналітична компетенція передбачає наявність навичок методів пошуку, обробки й узагальнення найбільш корисної інформації та перетворення її в знання для прийняття управлінських рішень і вміння прогнозувати розвиток професійної сфери і відповідно вибудовувати траєкторію свого кар'єрного росту; визначає необхідність постійного саморозвитку як творчого процесу тощо. Інформаційно-технологічна компетенція включає володіння новими інформаційними технологіями та сучасними засобами діяльності, без чого неможливо здійснювати інноваційну діяльність, оскільки сучасні інформаційні технології є одним з основних засобів роботи з інформацією та рушійною силою повоєнного відродження та розвитку бізнесу.

ГІРЖЕВА О.М., доктор економічних наук, доцент
Державний біотехнологічний університет, Україна
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-4548-3512>
E-mail: olgagirzheva@ukr.net

ПЕРЕВАГИ, НЕДОЛІКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Ми живемо в епоху, коли якісні знання та постійне навчання є найважливішими компонентами досягнення успіху в житті. Але реалії сьогодення такі, що дистанційне навчання бере верх над аналогічними видами навчання, оскільки не обмежує людину ні в часовому ні в просторовому сенсі. За дистанційним навчанням майбутнє – не просто побита фраза, а реальність.